

učedníků smějí zaměstnávat v poměru k počtu pomocníků. Je-li tomu tak, pak ovšem na úpravu této otázky společenstvem nedopadá vzhledem k výhradě tam uvedené zákaz § 113 živn. řádu; odepřel-li tudíž žal. úřad schváliti spornou změnu stanov stěžujícího si společenstva, zmíněnou otázku právě upravující, jen proto, že změna ta se příčí ustanovení § 113 živn. řádu, ocítl se v rozporu se zákonem. Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zákona o ss, aniž soud měl vzhledem k obsahu nař. rozhodnutí, opřeného jedině o § 113 živn. řádu, příčinu řešiti otázku, nemohl-li snad žal. úřad se zřetelem k ustanovení § 114 odst. 3 lit. b) živn. řádu, podle něhož úprava poměrů učednických je podmíněna souhlasem živnostenského úřadu, úpravu v daném případě společenstvem provedenou zkoumati i s hlediska její vhodnosti a účelnosti a po případě z tohoto důvodu jí schválení odepříti.

Č. 12.930.

Živnostenské právo. — Řízení správní: * V řízení o schválení náměstka v živnosti hostinské po právu již provozované není živnostenské společenstvo stranou.

(Nález z 9. června 1937 č. 22.250/34.)

V ě c: Společenstvo hostinských a výčepníků v Rychnově n. Kn. proti rozh. zem. úřadu v Praze z 9. května 1934 o provozování hostinské živnosti náměstkem a jeho schválení.

V ý r o k: Stížnost se odmítá pro nepřípustnost.

D ů v o d y: Podáním z 23. září 1933 žádala zúč. strana Františka P., provozující od r. 1920 právem vdovským hostinskou živnost v domě čp. 49 v Rychnově n. Kn., aby jí bylo povoleno provozovati tuto živnost náměstkem a aby jako náměstek byl schválen její syn Rudolf P.

Okr. úřad v Rychnově n. Kn. výměrem z 18. října 1933 této žádosti nevyhověl, ježto žadatelka nepodala průkazu způsobilosti Rudolfa P. k provozování živnosti hostinské ve smyslu zákona č. 112/1927 Sb., resp. neprokázala, že jmenovaný je podle § 3 cit. zákona od podání průkazu způsobilosti osvobozen.

Žal. úřad, zrušiv nař. rozhodnutím k odvolání zúč. strany výměr I. stolice, vyhověl její žádosti za povolení provozovati zmíněnou živnost náměstkem a navrženého náměstka Rudolfa P. schválil, uznáv, že je podle § 3 odst. 1 bodu 1 lit. b) zákona č. 112/1927 Sb. od podání průkazu způsobilosti osvobozen.

Na toto rozhodnutí podává stížnost společenstvo hostinských a výčepníků v Rychnově n. Kn.

Maje rozhodovati o této stížnosti musil se nss v prvé řadě zabývati z moci úřední otázkou legitimace stěžujícího si společenstva bráti stížností k tomuto soudu v odpor rozhodnutí živnostenského úřadu, jímž bylo povoleno provozovati po právu již existující hostinskou živnost ná-

městkem a jímž náměstek majitelem koncese navržený byl schválen. V této otázce dospěl soud k odpovědi záporné.

Legitimace společenstva domáhati se stížností k nss přezkoumání zmíněného aktu živnostenského úřadu je podmíněna jeho legitimací rekursní, neboť subjektem oprávněným k podání soudní stížnosti je toliko strana, která se může v cestě instanční opravným prostředkem domoci konečného rozhodnutí příslušné nejvyšší stolice správní.

Odvolací právo živnostenských společenstev z rozhodnutí a opatření živnostenských úřadů je pozitivně, a to způsobem vyčerpávajícím upraveno v § 116 a) živn. řádu, resp. ohledně živností hostinských a výčepnických též v §§ 18 a 20, na něž poslední odstavec § 116 a) odkazuje, pokud speciální předpisy, jako na př. § 32 zákona č. 198/1932 Sb., výslovně společenstvu odvolací právo nepropůjčují. V daném případě jde o schválení náměstka v živnosti po právu již existující. Nějakého výslovného ustanovení, že by živnostenskému společenstvu příslušelo odvolací právo i proti vyřízení oznámení o zřízení náměstka v dříve po právu již provozované živnosti řemeslné, resp. proti rozhodnutí o jeho schválení v provozované již živnosti koncesované podle § 55, pokud se týče § 19 živn. řádu, žádný předpis neobsahuje.

Rekursní právo společenstva v příčině provozování existující již živnosti náměstkem nelze z cit. předpisů živn. řádu, upravujících odvolací právo společenstva, ani jich výkladem vyvoditi. Pro živnost hostinskou a výčepnickou — o níž in concreto jde — mohou po této stránce pojmově přicházeti v úvahu toliko předpisy § 116 a) č. 1 a § 18 živn. řádu. Paragraf 116 a) č. 1 přiznává společenstvu odvolací právo v případě, že byl vydán živnostenský list na živnost řemeslnou nebo že byla propůjčena koncese na živnost koncesovanou, jestliže společenstvo podle předpisů §§ 14 f) a 23 a) podalo včas dobrozdání a rozhodnutí živnostenského úřadu se nestalo ve smyslu tohoto dobrozdání. Z doslovu této normy je patrné, že podle svého znění chce zachytiti jen ony případy, kde jde o opověď neb o propůjčení n o v é h o živnostenského oprávnění, že však nedopadá na případy, kde jde pouze o změnu ve způsobu provozu již dříve provozovaného živnostenského oprávnění, tedy o pouhé zřízení náměstka k provozování již existující živnosti. Stejně je tomu tak i v případě normovaném v § 18 živn. řádu, vztahujícím se speciálně na živnosti hostinské. I tato norma se týká toliko propůjčení n o v é, dosud neexistující koncese (arg. slova »chce-li někdo dosíci koncese«, »při propůjčení koncese« atd.) a nelze proto ani rekursní právo společenstva založené v předposledním odstavci této normy vztáhnouti na jiné případy, leč na případy n o v é h o propůjčení hostinské koncese, jak to ostatně cit. předpis zcela jasně vyjadřuje, stanově, že ve lhůtě v předchozím odstavci uvedené »přísluší odvolací právo i společenstvu, podalo-li včas své dobrozdání a byla-li k o n c e s e p r o p ů j č e n a proti jeho návrhu«.

Na podkladě těchto úvah dospěl nss k závěru, že živnostenské společenstvo není legitimováno bráti stížností k nss v odpor rozhodnutí

živnostenského úřadu, jímž bylo povoleno provozovati po právu již provozovanou koncesi hostinskou náměstkem, resp. jímž náměstek majitelem koncese navržený byl schválen. Ale pak je stížnost společenstva nepřipustná a musila proto býti odmítnuta, aniž soud mohl vejíti na věcné vyřízení jejích námitek.

Č. 12.931.

Četnictvo. — Řízení správní. — Řízení před nss:
I. Výrok kvalifikační komise u velitelství četnických oddělení, resp. výrok zemského četnického velitelství o určení kvalifikace četnických gážístů mimo služební třídy podle §§ 15 a 20 kvalifikačního předpisu pro četnictvo (výnos min. vnitra z 24. července 1928 č. 44.291/28-13) není rozhodnutím ve smyslu § 2 zákona o ss, nýbrž pouze odborným dobrozdáním. — II. Výrok o nepříznivé kvalifikaci zaměstnance je součástí skutkové podstaty sporu o jeho platovém zvýšení, může proto býti přezkoumáván nss jen s hlediska § 6 odst. 2 zákona o ss. — III. * Kvalifikační předpis pro četnictvo (výnos min. vnitra z 24. července 1928 č. 44.291/28-13) je platnou právní normou, třeba nebyl vydán ve formě vládn. nař. a nebyl uveřejněn ve Sbírce zák. a nař.

(Nález z 9. června 1937 č. 23.993/34.)

Prejudikatura: ad I. Boh. A 12.824/37, ad II. Boh. A 11.234/34, 12.826/37.

Věc: Jan H. v Kelečině proti rozh. min. vnitra v Praze z 11. července 1934 o platový postup.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Dekretem zem. četnického velitelství v Užhorodě ze 7. června 1932 bylo st-li podle §§ 126 a 136 plat. zákona č. 103/1926 Sb. jako četnickému strážmistru zvýšeno dosavadní služné k 1. červenci 1932 na III. platovou stupnici 9. stupeň. Výměrem téhož velitelství z 16. prosince 1932 bylo však st-li oznámeno, že podle rozhodnutí zem. četnického velitelství v Užhorodě z 23. listopadu 1932 byla mu doba od 1. ledna do 31. prosince 1931 v důsledku ustanovení §§ 127 a 136 plat. zákona vyloučena z postupu do vyššího služného, že podle toho nastane příští zvýšení služného do III. platové stupnice 9. stupně za splnění zákonitých podmínek dnem 1. července 1933 a že dekret zem. četnického velitelství v Užhorodě ze 7. června 1932 se zrušuje. Do tohoto výměru podle stavu správních spisů žádná stížnost vznesena nebyla.

Konečně výměrem z 26. října 1933 oznámilo zem. četnické velitelství v Užhorodě st-li, že byl výměrem téhož velitelství z 23. října 1933 zpraven o tom, že kvalifikační komise přiznala mu při kvalifikačním řízení 17. října 1933 za rok 1932 kvalifikaci neuspokojivou, že proto podle ustanovení § 136 plat. zákona č. 103/1926 Sb. se mu nezapočí-